

KARTA OPISU PRZEDMIOTU - SYLABUS

Nazwa przedmiotu

Projektowanie zorientowane na osoby niepełnosprawne ruchowo

Przedmiot

Kierunek studiów

Inżynieria Biomedyczna

Studia w zakresie (specjalność)

Poziom studiów

pierwszego stopnia

Forma studiów

stacjonarne

Rok/semestr

3/6

Profil studiów

ogólnoakademicki

Język oferowanego przedmiotu

Polski

Wymagalność

obieralny

Liczba godzin

Wykład

15

Ćwiczenia

Laboratoria

Projekty/seminaria

15

Inne (np. online)

Liczba punktów ECTS

3

Wykładowcy

Odpowiedzialny za przedmiot/wykładowca:

dr inż. Bartosz Wieczorek

email: bartosz.wieczorek@put.poznan.pl

tel. 61 665 2042

Wydział Inżynierii Mechanicznej

ul. Piotrowo 3, 61-138 Poznań

Odpowiedzialny za przedmiot/wykładowca:

dr inż. Mateusz Kukła

email: mateusz.kukla@put.poznan.pl

tel. 61 224 4514

Wydział Inżynierii Mechanicznej

ul. Piotrowo 3, 61-138 Poznań

Wymagania wstępne

Student rozpoczynający przedmiot posiada podstawowy zasób wiadomości z przedmiotów takich jak Podstaw Konstrukcji Maszy, Mechanika, Rysunek techniczny oraz Grafika Komputerowa. Student powinien posiadać umiejętność obsługi pakietu MS Office, dowolnego oprogramowania CAD, pozyskiwania informacji ze wskazanych źródeł, poszukiwania samodzielnie źródeł informacji. Student powinien mieć gotowość do podjęcia współpracy w ramach zespołu i mieć świadomość konieczności samokształcenia.

Cel przedmiotu

Celem przedmiotu jest zaznajomienie studenta z różnymi aspektami projektowania urządzeń rehabilitacyjnych. W ramach zajęć student pozna różne metody projektowania i twórczego rozwiązywania problemów inżynierskich. Celem realizowanych zajęć będzie przedstawienie problematyki projektowania urządzeń rekompensujących niepełnosprawność użytkownika.

Przedmiotowe efekty uczenia się

Wiedza

1. Ma podstawową wiedzę z projektowania inżynierskiego i grafiki inżynierskiej, pozwalającą projektować obiekty i procesy, układy w ujęciu systemowym, elementy maszyn; formułować i analizować problemy; poszukiwać koncepcje rozwiązania; stosować obliczenia inżynierskie, wybierać i oceniać warianty rozwiązania; stosować modelowanie, optymalizację oraz bazy wiedzy w projektowaniu inżynierskim, komputerowe wspomaganie procesu projektowania, rysunek techniczny; odczytać rysunki i schematy maszyn, urządzeń i układów technicznych; opisywać ich budowę i zasady działania. - [K_W05].
2. Ma podstawową wiedzę z projektowania inżynierskiego i grafiki inżynierskiej, pozwalającą opisywać i stosować procesy i systemy eksploatacji, niezawodności i bezpieczeństwa, elementy diagnostyki technicznej maszyn związane z właściwościami eksploatacyjnymi materiałów; stosować podstawy komputerowego wspomaganie projektowania CAD w połączeniu z komputerowym wspomaganie projektowania materiałowego CAMS i technologicznego CAM - [K_W06].
3. Ma podstawową wiedzę o trendach rozwojowych wspomaganego komputerowo projektowania inżynierskiego, dzięki którym potrafi opisywać i zaprezentować sposoby zapisu konstrukcji, zasady odwzorowywania i wymiarowania, rzutowania, uproszczenia w zapisie postaci geometrycznej i układu wymiarów, odczytać rysunki złożeniowe, metody elementów skończonych (MES) i brzegowych (MEB), wybrane metody numeryczne optymalizacji, zastosowanie MES i MEB w komputerowym wspomaganie projektowania, stosowanie grafiki komputerowej w procesie tworzenia dokumentacji technicznej, systemy CAD/CAM [K_W20].
4. Zna podstawowe metody techniki i narzędzia z obszaru biomechaniki inżynierskiej, dzięki którym może opisywać budowę oraz mechaniczne i fizyczne właściwości struktur kostno-stawowych człowieka, czynniki i parametry postawy ciała, podstawy wytrzymałości materiałów tkankowych – biomechaniczne aspekty przeciążenia struktur tkankowych, budowę i biomechanikę kręgosłupa; potrafi zaprezentować stabilizatory stosowane w leczeniu chorób kręgosłupa, wybrane zagadnienia z anatomii i biomechaniki

stawu biodrowego, budowę i elementy anatomii stawu kolanowego, badania naprężeń i odkształceń w stawie kolanowym i biodrowym; ma wiedzę o alloplastyce stawu biodrowego i kolanowego, stabilizacji zewnętrznej kości długich; potrafi scharakteryzować konstrukcję stabilizatorów zewnętrznych, konstrukcję wybranych stabilizatorów, budowę i biomechanikę stawu skroniowo-żuchwowego, wybrane zagadnienia trybologii stawów, metody doświadczalne biomechaniki [K_W26].

Umiejętności

1. Potrafi pozyskiwać informacje z literatury, baz danych oraz innych właściwie dobranych źródeł (także w języku angielskim lub innym języku obcym uznawanym za język komunikacji międzynarodowej) z inżynierii biomedycznej; w szczególności potrafi opisywać zagadnienia biochemii i biofizyki i łączyć je z zagadnieniami technicznymi i projektowaniem inżynierskim, potrafi integrować uzyskane informacje, dokonywać ich interpretacji, a także wyciągać wnioski oraz formułować i uzasadniać opinie [K_U01].
2. Potrafi posługiwać się technikami informacyjno-komunikacyjnymi właściwymi do realizacji zadań typowych dla działalności inżynierskiej [K_U07].
3. Potrafi do formułowania i rozwiązywania zadań inżynierskich stosować metody analityczne, symulacyjne oraz eksperymentalne. Potrafi formułować problemy oraz posługiwać się metodami matematycznymi i prawami fizyki w analizie problematyki technicznej; potrafi wyjaśniać rolę przemian chemicznych w procesach przemysłowych [K_U10].
4. Potrafi oceniać przydatność rutynowych metod i narzędzi służących do rozwiązania prostego zadania inżynierskiego o charakterze praktycznym, charakterystycznego dla inżynierii biomedycznej oraz wybrać i zastosować właściwą metodę i narzędzia. [K_U18].

Kompetencje społeczne

1. Rozumie potrzebę uczenia się przez całe życie; potrafi inspirować i organizować proces uczenia się innych osób [K_K01].
2. Ma świadomość roli społecznej absolwenta uczelni technicznej oraz rozumie potrzebę formułowania i przekazywania społeczeństwu, w szczególności poprzez środki masowego przekazu, informacji i opinii dotyczących osiągnięć techniki i innych aspektów działalności inżynierskiej; podejmuje starania, aby przekazywać takie informacje i opinie w sposób powszechnie zrozumiały [K_K07].

Metody weryfikacji efektów uczenia się i kryteria oceny

Efekty uczenia się przedstawione wyżej weryfikowane są w następujący sposób:

Wykład: Pisemne zaliczenie z zadań i pytań z treści programowych.

Projekt: Zadanie projektowe realizowane w grupach

Treści programowe

Wykład:

Wykład 1 – Rodzaje niepełnosprawności

Na wykładzie omówione zostaną rodzaje niepełnosprawności i ich wpływ na funkcjonowanie relacji somatycznych i receptorowych użytkownika. Treść zajęć nakreśli spektrum rozwiązań technicznych rekompensujących poszczególne niepełnosprawności.

Wykład 2 – Wpływ niepełnosprawności na biomechanikę ciała człowieka

Na wykładzie omówione zostaną podstawowe aspekty biomechaniki ciała człowieka takie jak aktywność mięśniowa i łańcuch kinematyczny.

Wykład 3 – Wykorzystanie danych antropometrycznych w projektowaniu

Wykład wyjaśnia podstawy antropometrii, klasyfikację centylową wymiarów oraz metody pomiarów ciała człowieka. Wykład przedstawi sposoby zastosowania wymiarów antropometrycznych w projektowaniu typoszeregów konstrukcji mechanicznych. Omówione zostaną podstawy projektowania typoszeregów.

Wykład 4 – Formułowanie problemu projektowego

Na wykładzie studenci poznają sposoby definicji problemu projektowego i na jego podstawie formułowania zadania projektowego. Omówione zostaną metody tworzenia struktury funkcjonalnej urządzenia technicznego.

Wykład 5 – Metody projektowe wykorzystywane podczas projektowania urządzeń rehabilitacyjnych

Na wykładzie studenci poznają innowacyjne metody rozwiązywania zadań projektowych i sposoby formułowania macierzy morfologicznych jako elementu umożliwiającego opracowanie innowacyjnego rozwiązania.

Wykład 6 – Ocena wielokryterialna

Na wykładzie omówione zostaną zasady wykonywania oceny wielokryterialnej w procesie wyboru rozwiązania optymalnego funkcjonalnie rozwiązania technicznego. Studenci dowiedzą się jak formułować kryteria oceny aby były one zgodne z zasadami dobrej konstrukcji oraz zasadami projektowania zorientowanego na użytkownika.

Wykład 7 – Konstrukcje modułowe w aspekcie projektowania urządzeń rehabilitacyjnych

Na wykładzie omówione zostaną zasady projektowania konstrukcji modułowych. Na podstawie tych informacji przedstawione zostaną sposoby zastosowania konstrukcji modułowych zorientowanych na potrzeby osób niepełnosprawnych. Studenci poznają możliwość rozwoju funkcjonalnego konstrukcji po przez stosowanie różnych modułów.

Wykład 8 – Metody eksperymentalne wykorzystywane w procesie projektowym urządzeń rehabilitacyjnych

Na wykładzie omówione zostaną wybrane badania laboratoryjne jako element całego procesu projektowego. Studenci dowiedzą się jak wykorzystywać badania laboratoryjne jako sposób określenia potrzeb użytkownika lub sposobu weryfikacji opracowanego rozwiązania konstrukcyjnego.

Projekty:

Projekt 1 – Rozdanie zadań projektowych

Na zajęciach rozdane zostaną studentom zadania projektowe, których przedmiotem będzie wymóg zastąpienie określonych funkcji organizmu przez urządzenie techniczne.

Projekt 2 – Opracowanie struktury funkcjonalnej projektowanego urządzenia

Na zajęciach studenci sformułują swoje zadanie projektowe i opracują strukturę funkcjonalną projektowanego urządzenia technicznego

Projekt 3 – Formułowanie macierzy morfologicznej

Na zajęciach studenci na podstawie opracowanej struktury funkcjonalnej sformułują macierz morfologiczną możliwych rozwiązań technicznych realizujących poszczególne funkcje.

Projekt 4 – Ocena wielokryterialna

Na zajęciach studenci przeprowadzą ocenę wielokryterialną opracowanych przez siebie koncepcji konstrukcji zebranych w macierzach morfologicznych. W ramach zajęć opracują kryteria oceny i przypiszą im odpowiednie wagi.

Projekt 5 – Wykonanie wstępnej koncepcji konstrukcji cz. 1

Na zajęciach studenci wykorzystując oprogramowanie CAD wykonają model koncepcyjny swojego rozwiązania technicznego.

Projekt 6 – Wykonanie wstępnej koncepcji konstrukcji cz. 2

Na zajęciach studenci wykorzystując oprogramowanie CAD wykonają model koncepcyjny swojego rozwiązania technicznego.

Projekt 7 – Wykorzystanie wymiarów antropometrycznych w doborze cech konstrukcyjnych

Na zajęciach studenci korzystając z atlasów antropometrycznych przeprowadzą weryfikację opracowanych przez siebie koncepcji. Celem zajęć jest wykorzystanie wymiarów antropometrycznych w procesie doboru układów regulacyjnych.

Projekt 8 – Zajęcia konsultacyjne

Na zajęciach studenci będą prezentować swoje rozwiązania, które zostaną omówione przez całą grupę. Celem zajęć jest wprowadzenie do procesu projektowego sprzężenia zwrotnego. Pozwoli to studentowi

wykonującemu projekt uzyskać opinię potencjalnych użytkowników i na tej podstawie wprowadzić modyfikację do swojej konstrukcji.

Metody dydaktyczne

Wykład: Prezentacja multimedialna ilustrowana przykładami podawanymi na tablicy.

Projekt: Konsultacje z studentami na temat realizowanego zadania projektowego.

Literatura

Podstawowa

Bober T., Zawadzki J. - 2006: Biomechanika układu ruchu człowieka. Wydawnictwo BK, Wrocław

Branowski B. - 2001: Rozwój metodologii projektowania technicznego (Na przykładzie urządzeń technicznych dla osób niepełnosprawnych, Metody i techniki konstruowania, Wyd. Wrocławskiej Rady FSNT NOT, Wrocław

Branowski, B. K. - 1999: Metody twórczego rozwiązywania problemów inżynierskich. Wydaw. Wielkopolska Korporacja Techniczna NOT.

Branowski B., Zabłocki M. - 2006: Kreacja i kontaminacja zasad konstrukcji w projektowaniu dla osób niepełnosprawnych, Ergonomia produktu. Ergonomiczne zasady projektowania produktów pod red. J. Jabłońskiego, Wyd. Politechniki Poznańskiej, Poznań

Nowak E. - 2000: Anthropometry for design, International Encyclopedia of Ergonomics and Human Factors, Tom 2 pod red. W. Karwowskiego, Wyd. Teylor & Francis, London

Pahl G., Beitz W. - 1984: Nauka konstruowania, Wyd. Naukowo-techniczne, Warszawa

Uzupełniająca

Cooley, M. - 1999: Human-centered design. Information design, 59-81.

Cempel C. - 2013: Inżynieria kreatywności w projektowaniu innowacji, Wyd. Naukowe Instytutu

Gendarz P. - 2012: Parametryczny zapis uporządkowanych rodzin konstrukcji maszyn, Wyd. Politechniki Śląskiej, Gliwice Technologii Eksploatacji - PIB Politechniki Poznańskiej, Poznań.

Pahl G., Beitz W. - 1988: Engineering Design, Wyd. The Design Council, London

Pheasant S. - 1986: Bodyspace: Anthropometry, Ergonomics and Design, Wyd. Teylor & Francis, London

Bilans nakładu pracy przeciętnego studenta

	Godzin	ECTS
Łączny nakład pracy	75	3
Zajęcia wymagające bezpośredniego kontaktu z nauczycielem	40	1,5
Praca własna studenta (studia literaturowe, przygotowanie do zajęć laboratoryjnych/ćwiczeń, przygotowanie do kolokwίων/egzaminu, wykonanie projektu) ¹	35	1,5

¹ niepotrzebne skreślić lub dopisać inne czynności